

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/153/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116217930
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6116217930.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovvej a sudcov JUDr. Jany Haluškovvej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24 785 199, zastúpený Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: T. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX. E. XXXX/XX, XXX XX F. F., zastúpený JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 8.787,98 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9Csp/69/2016-137 zo dňa 21.03.2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom a treťom výroku **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, ktoré mu je povinný zaplatiť žalobca v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatenia 8.483,98 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 8.598,80 Eur od 24.06.2015 do 29.04.2017, zo sumy 8.446,80 Eur od 30.04.2017 do 30.05.2017, zo sumy 8.294,80 Eur od 31.05.2017 až do zaplatenia (prvý výrok), v prevyšujúcej časti konanie zastavil (druhý výrok) a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 93 % (tretí výrok).

1.1 Z jeho dôvodov vyplýva, že žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 8.787,98 Eur s úrokom z omeškania 8,05 % ročne od 26.06.2015 až do zaplatenia, pretože jeho právny predchodca, Slovenská sporiteľňa, a.s., uzatvoril so žalovaným dňa 05.11.2012 zmluvu o splátkovom úvere o poskytnutí úveru vo výške 6.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach po 119,41 Eur. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, po predchádzajúcej výzve právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 03.06.2015. Žalovaný nespochybnil, že uhradil ku dňu 18.06.2015 celkom sumu 774,19 Eur. Z dôvodu úhrad žalovaného zo dňa 29.04.2017 v sume 152,- Eur a dňa 30.05.2017 v sume 152,- Eur vzal žalobca žalobu späť v časti istiny 304,- Eur s príslušenstvom a okresný súd v zmysle §145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) v tejto časti konanie zastavil. Po čiastočnom späťvzati žaloby podaním zo dňa 21.09.2017 zostala predmetom sporu suma 8.483,98 Eur s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 8.598,80 Eur od 24.06.2015 do 29.04.2017, zo sumy 8.446,80 Eur od 30.04.2017 do 30.05.2017 a zo sumy 8.294,80 Eur od 31.05.2017 až do zaplatenia.

1.2 Po vznesení námietky premlčania (§101, §103 zákona č.40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ďalej aj „OZ“) žalovaným a spochybnení platného a účinného postúpenia pohľadávky na žalobcu v zmysle §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „z.č. 483/2001 Z.z.“) žalovaný namietol aj

osobitné nedojednanie oprávnenia vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v článku 10 Zmluvy s odkazom na všeobecné obchodné podmienky, ktoré navyše žalobca predkladal účinné až od 01.01.2015 (k uzavretiu zmluvy došlo 05.11.2012). Žalovaný nesporne zaplatil z poskytnutého úveru sumu 774,19 Eur, pričom posledná splátka mala byť pred zosplatením uhradená v máji 2013.

1.3 Okresný súd predmetný vzťah posúdil ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia §52 a nasledujúce OZ, ako aj zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., účinný v čase uzatvorenia zmluvy. Konštatoval, že zmluva obsahuje všetky náležitosti, vyžadované v §9 ods. 1, 2 z.č. 129/2010 Z.z.; v bode 10 si jej účastníci platne dohodli možnosť mimoriadnej splatnosti pohľadávky v prípade jej nespĺcania riadne a včas, ktoré dojednanie bolo súčasťou zmluvy a žalovaný ho dňa 05.11.2012 podpísal. Hoci sa nejednalo o individuálne dojednanie, lebo bolo na predtlačenom formulári zmluvy, nepredstavovalo neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže ustanovenie §565 OZ takéto dojednanie umožňovalo.

1.4 Okresný súd, zaoberajúc sa predovšetkým vecnou aktívnou legitimáciou žalobcu, na ktorého mala prejsť pohľadávka pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a.s. - banky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky na žalobcu ako na nebankový subjekt v zmysle §92 ods.8 z.č. 483/2001 Z.z., uzavrel, že aj po aplikácii (vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy na daný vzťah) ustanovenia §53 ods. 9 OZ má za to, že došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu; právny predchodca žalobcu listom zo dňa 14.05.2015 upozornil žalovaného na omeškanie s platbami dojednaných splátok s možnosťou uplatnenia práva podľa §565 OZ, t.j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky; výzva bola doručovaná na adresu trvalého bydliska žalovaného, na ktorej sa aj v súčasnej dobe zdržiava; na túto adresu bolo zaslané aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 04.06.2015. Aj keď vo výzve absentuje určenie, s ktorou splátkou bol žalovaný v omeškaní, nebolo sporné, že v omeškaní so splátkami bol žalovaný minimálne od mája 2013, t.j. po dobu dvoch rokov.

1.5 Súd mal za to, že výzva zo dňa 14.05.2015 nemôže v sebe subsumovať výzvu, ktorú zákonodarca vyžadoval doručiť dlžníkovi pôvodným veriteľom pred postúpením pohľadávky na iný subjekt v zmysle §92 ods. 8 z.č. 483/2001 Z.z.. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že výzva sa má týkať pohľadávky, ktorá má byť predmetom postúpenia, t.j. v danom prípade celej zosplatennej pohľadávky. Doručenie takejto výzvy po predčasnom zosplatení žalobca netvrdil ani o tom nepredložil dôkaz napriek tomu, že žalovaný vo svojom písomnom podaní zo dňa 10.10.2017 túto skutočnosť namietal. Žalobca nepreukázal svoju vecnú aktívnu legitimáciu v spore, preto okresný súd žalobu zamietol.

1.6 Námietku premlčania vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože pokiaľ aj z pripojených listinných dôkazov nemožno zistiť, pre ktorú konkrétnu splátku nastal zročný celý dlh, nie je možné si vykladať toto zákonné ustanovenie tak, že počiatok behu všeobecnej trojročnej premlčacej doby má začať plynúť vtedy, keď toto právo mohlo byť vykonané prvý raz. Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou žalobcu v tom smere, že je na veriteľovi, kedy si toto právo, vyplývajúce z dohody, uplatní. Zo znenia §103 OZ vyplýva počiatok behu premlčacej lehoty - zročnosť splátky, pre ktorej neuhradenie nastala predčasná zročnosť dlhu.

1.7 O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa §255 ods. 1 a §256 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“) s tým, že procesne zavinil čiastočné zastavenie konania žalovaný (úspech 96,5 %, neúspech 3,5 %).

2. Proti prvému a tretiemu výroku rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca podľa §365 ods.1 písm. d), f), h) C.s.p.. Právny predchodca žalobcu pred postúpením pohľadávky splnil obidva zákonné predpoklady, a to doručenie výzvy k omeškaniu a následné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Predložené doklady preukazujú jeho aktívne konanie, smerujúce k naplneniu zákonných predpokladov, spojených s postúpením pohľadávky.

2.1 Ustanovenie §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. vo svojom znení neuvádza časovú hranicu, danú písomnou výzvou banky, spojenou s omeškaním dlžníka. Preukázal odoslanie výzvy pred zosplatením dlhu, ktorú zaslal na adresu žalovaného. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/5/2017 zo dňa 16.08.2017.

2.2 V súvislosti s neplatným postúpením pohľadávky poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 242/2007 zo dňa 03.07.2008. Splnil podmienky v zmysle §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. s poukazom na §89 ods. 1 uvedeného zákona, ktoré pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchylné od ustanovení daného zákona, pričom zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje; zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchylné od predmetného zákona. Ak si zmluvné strany vymienili vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky úpravu odlišnú od zákonného ustanovenia, takáto dohoda je podľa §89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. prípustná. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal, že žalovaný bol v omeškaní viac ako 90 dní, ktoré začalo, plynulo a trvalo aj po doručení relevantných písomností žalovanému. Súd

prvej inštancie v odôvodnení rozsudku neobjasnil, akých skutočností považoval ustanovenie §92 ods. 8 za predpoklad zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky.

2.3 Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co/20/2016 zo dňa 02.05.2017 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoSr/3/2017 zo dňa 25.05.2017. Proces postúpenia považuje za platný, neodporujúci zákonným ustanoveniam.

2.4 Ustanovenie §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. neustanovuje povinnosť banky spočívajúcej v doručovaní ďalšej výzvy po vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Výzva po zosplatnení pohľadávky by bola nadbytočná, keďže by žalovaného oboznamovala s tými istými skutočnosťami, ako výzva pred zosplatnením pohľadávky. Samotné odoslanie výzvy pred zosplatnením pohľadávky je splnením informačnej povinnosti banky vo vzťahu k dlžníkovi, že je so splácaním svojho dlhu v omeškaní, preto nie je potrebné po zosplatnení pohľadávky opätovne vyzývať dlžníka na splnenie svojho záväzku.

2.5 Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že odvolanie žalobcu považuje za nedôvodné, so skutočnosťami v ňom uvedenými sa nestotožňuje, má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia merita vecí, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. Žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu, nepreukázal doručenie výzvy jeho právnym predchodcom žalovanému. V súvislosti so žalobcovým odvolaním sa na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/5/2017 zo dňa 16.08.2017 poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil postúpenie pohľadávky za neplatné z dôvodu nedodržania podmienok postúpenia pohľadávky.

3.1 Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

5. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa §379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvého a tretieho výroku podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

6. V zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní vecí sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§380 ods. 2 C.s.p.).

8. Odvolanie nie je dôvodné. Súdom prvej inštancie zistený skutkový stav zodpovedá obsahu spisu, jeho skutkové a právne zistenia vyplývajú z listín, ktoré tvoria súčasť spisu.

9. Uzavretú zmluvu o splátkovom úvere odvolací súd považuje za zmluvu spotrebiteľskú tak, ako to správne uzavrel aj súd prvej inštancie a nespochybnil ani žalobca. Právny predchodca žalobcu ako právnická osoba poskytol v rámci predmetu svojho podnikania úver žalovanému, ktorý nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie bezúčelového spotrebného úveru.

10. V súvislosti s námietkou žalobcu o tom, že ustanovenie §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. vo svojom znení neuvádza časovú hranicu, danú písomnou výzvou banky, spojenou s omeškaním dlžníka, odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že „Zároveň ďalšími zo zákona o bankách

vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle §525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle §39 Občianskeho zákonníka“. Z uvedeného odôvodnenia rozsudku tak jednoznačne vyplýva, že musí ísť o omeškanie dlžníka po preukázanom zaslaní výzvy, a nie akékoľvek omeškanie o 90 kalendárnych dní.

11. Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok, uplatnený žalobou v sporovom konaní; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu jeho žaloby. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania.

12. Podmienky pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky na tretiu osobu sú upravené v §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., pričom uvedené ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu §524 Občianskeho zákonníka, upravujúceho postúpenie pohľadávky, právnou normou *lex specialis*, ktorá sa uplatní prednostne. Dodržanie zákonných podmienok, stanovených v §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky v prípade, ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú má voči klientovi, je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou, alebo pobočkou zahraničnej pobočky na tretiu osobu. Keďže v prejednávanej veci právnym predchodcom žalobcu bola banka, súd prvej inštancie správne zisťoval, či pri postúpení pohľadávky na žalobcu boli dodržané podmienky ustanovené zákonom č. 483/2001 Z.z., teda, či postúpenie pohľadávky bolo platné.

13. V zmysle ustanovenia §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržité dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie postupníka (žalobcu). Žalobca takúto písomnú výzvu banky Slovenskej sporiteľne, a.s. v prejednávanej veci nepredložil, v dôsledku čoho takéto postúpenie pohľadávky je neplatné v zmysle §39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky, ktorou je písomná výzva banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorým je klient nepretržité dlhšie, ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.

13.1 Tvrdenie žalobcu, že výzva po zosplatnení pohľadávky by bola nadbytočná, keďže by žalovaného oboznamovala s tými istými skutočnosťami ako výzva pred zosplatnením pohľadávky neobstojí, pretože, ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie, za výzvu podľa §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. nie je možné považovať výzvu k omeškaniu v zmysle §53 ods. 9 OZ, ktorá je len oznámením omeškania so splácaním pohľadávky žalovanému. V písomnosti sa neodkazuje na postup podľa §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Žalobca v konaní nepreukázal, že by jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky takú výzvu žalovanému zaslal.

13.2 Keďže žalobca pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní nepreukázal doručenie výzvy žalovanému v zmysle §92 ods.8 zákona, súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol.

14. Nedôvodná je aj odvolacia námietka ohľadom použitia ustanovenia §89 ods.1 zákona č.483/2001 Z.z.. Citujúc toto zákonné ustanovenie žalobca opomenul nielen na poznámky pod čiarou, odkazujúce na všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských vzťahoch (§2 ods.3, §53 ods.1,4 OZ a ďalšie), ale aj na skutočnosť, že nie dojednanie o možnosti vyhlásiť mimoriadnu splatnosť (I. bod 10 zmluvy, čl. 4 pv),

ale samotný postup a spôsob vyhlásenia mimoriadnej splatnosti právnym predchodcom žalobcu nebol v prejednávanej veci súladný so zákonom o bankách (§92 ods.8).

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvého a tretieho výroku podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods. 1 C.s.p. v spojení s §255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán sporu v odvolacom konaní. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).